

Pippo landet im Gehege von Krokodil Fudo auf einem sonnengewärmten Stein. „Hast du vielleicht geheult?“, fragt er.

„Ich heule nie“, sagt Fudo. „Aber fällt dir vielleicht noch ein Gute-Nacht-Gedicht ein?“

Pippo denkt nach. Dann hat er eine Idee:

„Das Krokodil macht am Abend viel Geschrei, es will nämlich keinen Haferbrei!

Bei Vollmond will es lieber ein Ei – schon bringt es ihm der Papagei.“

„Gutes Gedicht“, kichert Fudo. Doch dann hört auch Fudo das Heulen.

„Ich schaue nach, was da los ist“, sagt Pippo. Fudo schließt seine Krokodilsaugen und freut sich schon auf seine Träume.

Піпо приземляється на ще теплому від сонця камені біля ставка крокодила Фуго. „Чи це не ти плакав?“ – питає він.

„Я ніколи не плачу, – відповідає Фуго. – А не спадає тобі на думку якийсь віршик до сну?“

Піпо задумується. Врешті з'являється у нього одна ідея:

„Крокодил в безсонну ніч
Здатен видертись на піч.
На те раду має друг, —
Спробуй полічить папуг!“

„Влучний віршик“, – пирхає Фуго. Аж тут і він чує скиглення.

„Подивлюся, що там сталося“, – мовить Піпо. Фуго закриває свої крокодилячі очі і готовий вже бачити безтурботні сни.